

~~Handwritten scribbles at the top of the page.~~

[Als uitbreiding der Maxwell'sche formule voor een willküring met veld op een gegeven oogenblik, moet men op te schrijven een formule voor een willküring quaternionveld bij wisselenden tijd. (zoodat zoo, wel in de oneq. als in de aff. verand. een scalar bij komt.) ^(van fysica af) ^{en mathem. formule, die ook fysica} jaat dekken met de wetten der inductiesromen.]

[de gradient van alle binnenbol functies is vrij van rotatie en divergentie.]

~~Large section of text crossed out with a dense grid of diagonal lines.~~

[Een "willküring" vector distributie blijft toch altijd een, die ik door ^{een} ^(aantal) enkel woorden kan bepalen. (in welke woorden de mathem. inductie kan worden opgevoerd)]

- [
1. oplossing in rot. en div. voor ell. ruimte. (afsonl. fctie en de resp. voor het veld)
 2. afleiding der elem. diatr. voor ell. ruimte. (fctie)
 3. uitbreiding van 1 voor Eul. ruimte. (waarschijnlijk voor het oneindige veld)
 4. formulering der quaternia-formule voor Eul. ruimte. (dit moet bij Maxwell'sche veld bij Toepass. worden gevonden.)
- waarschijnlijk Toepass. met wijzen]

~~De methode van de opbouw der rekenkunde
met het gebruik van de rekenregels
op de rekenregels.~~

Maar nu met zijn 99 is geeft een Existenz bewijs,
dat het bestaan aller getallen door evenal opbouw,
maar dan komt meteen de hoofdwijziging der rekenregels
de verslief.

Eigelijk is het onzin, om dingen waar we allemaal
van overtuigd zijn, nog te willen bewijzen. Maar
volkomen b.v. zoo:

Zo de doors in het de 20 stappen, en aan elke rit
voort een der cijfers ^{a b c d e f} 1, 2, 3, 4, 5, 6. Nu ga ik
ze er over uit te halen; en kies eerst de stap die op 3 zit;
dan verwij ik die met de stap op 1, en haal er met cijfer 1
met stap c. Over blijven nu de cijfers 2 - 6, elk
met een stap. Nu ga ik door, te weten blijft
alleen het cijfer 6 met een stap. Neem ik die
stap weg, dan is er geen stap meer over, en de hoofdwijziging
der rekenregels is bewezen.

Op schied en zelf
even goed en logisch
"bewijs" is, waarin je
fouten kunt maken.

De methem. logica kan misschien wel hier of daar
fouten opsporen en aanwijzen. Maar de werke is juist
dat alle andere logie begint met het uitgaan zonder zijn
logisch samenhang, waarmede de wetten der rekenregels, daar staat
te buiten, ~~en~~ de hoofdwijziging in het wis k. denken zou
ze dus wegwerpen.

Toepassing van ~~Waarneer~~ theorieën of theorieën ~~Waarneer~~ is eigen als de hand
partieën.

Mijn eigen spontaan waargenomen leken heeft per
vaste rechten, maar is een wonderlijk spel van het totaal
Alleen als een der elementen van die taalwereld heeft
de waarde welk van het mistkenk bedrogen de tijd, die
op de wereld zoo afgert, dat zij slechts in midden
(d. i. iets uit de onderwereld) kan reageren.

(Poincaré, Science et Hypothèse) " Dans les sciences natu-
relles, on ne retrouve plus ces conditions: homogénéité
in dépendance relative des parties éloignées, simplicité
du fait élémentaire, et c'est pour cela que les natu-
ralistes sont obligés de recourir à d'autres modes de
généralisation.

Is de geometrie de den der bevestiging, dan laart
zij tot de fysica.

(Poincaré) " Le but de l'hypothèse, c'est de prévoir
les phénomènes. " Ymit, de mens ik wil samen brengen
dat is van integreer op gegeneel hetzij teich zinnen
reageren, waerum n. l. met betrekking tot het
op gegeneel hetzij. Aspiraties naar buiten heeft hij
mit mees.

Poincaré's "Value de la Science" is een heel belangrijk.

(Poincaré) Science et Hypothèse pag. 96 1de editie.

De continue splitsbaarheid der verschijnselen naar den tijd (voor fysica en geometrie) is het fundamenteel.

Waarom men kan differentiaalbetrekkingen opstellen.

als grondidea; "causaliteit" als drager daarvan voort men in de natuur. ~~Waarom men kan differentiaalbetrekkingen opstellen.~~

(staar aan van Science et Hypothèse" p. 212) "Ja, de eenheid in het systeem neemt wel toe, maar de waarde der toepasbaarheid wordt er minder, dan meer.

Het is natuurwetten zijn, m.a.w. dat het willen beheerschen van de wereld uit het afgevoelen standpunt succes heeft; natuurlijk anders had die afwijking zich niet kunnen handhaven.

Verwonen, elke afwijking heeft succes.

De Franse taal is stationaire taal. Het volgen der wetten der groote getallen is openlijk. Het is de als het aannemen van de continuïteit, die de fysica in differentiaal ontbindt. Het stationaire taal is de voor een heel differentiaal.

De verandering te zien als een soort staande, dus te groepen. De drager der verandering, die door haar een zelfstandig maakt, dat de verandering wordt opgemerkt.

(2) zo logisch. De Franse taal is stationaire taal. Het volgen der wetten der groote getallen is openlijk. Het is de als het aannemen van de continuïteit, die de fysica in differentiaal ontbindt. Het stationaire taal is de voor een heel differentiaal.

Afslaan, dat traspelen
 2 punten met andere lijn;
 van die andere punt. In tocht
 een verkeerend punt,
 B.v. C. en de lijn
 waaraan punt
 traspelen met
 lijn met B. Voor
 gegeven in tocht
 het twee talen
 stelsel volgelede
 lijnen van
 2 punten meer.

Het ordetype η bleef in rich met min dan
 eigenschappen, dan wij fabriceren bij de gewone
 wijze van formatie en van $\left\{ \begin{array}{l} \text{die wijze van formatie} \\ \text{kan dus ook meer} \\ \text{nader worden bepaald} \\ \text{en bestijderd} \end{array} \right.$
 Dit geldt dus ook voor η , die niet η wereld
 affleert.

Uit de onafhankelijkheid der arithmetische
 axioma's had Vahlen een opbouwstelsel
 moeten laten volgen.

De Grondslag M. S. Hilbert geldt voor
 elk oppervlak, dat anal. uitvalt met een
 Vahlen'schen overeenkomst, welke deformaties
 daarop ook aan de bewegingsof verbonden
 zijn.

M η figuren een lijnvector die b.d. zonder dit. in
 R_n , dan is als een hint te nemen een gestorte
 buis. De rot. daarvan is een $n-2$ dimensionale reeks
 van H_{n-2} 's (roppersoort van $n-2$ afmetingen) waarop
 de rotatievector dan telkens \perp staat ten opzichte van die buis
 heen. ~~W~~ ^(en) vector pot. van L is $\int_{\Sigma} \text{rot } L$; dat is
 de algebraische som van de vectorpotential, die niet
 zo'n willekeurige H_{n-2} voortloopt. We kunnen
 dus als elementair nemen, de afgeleide lijnvector
 van de vectorpotential uit Σ en enkel H_{n-2} .

[Een V_p geeft in 't algemeen een V_{p-1} en een V_{p+1} .
 Geeft hij alleen V_{p+1} , dan geeft die V_{p+1} alleen een
 V_p , die V_p weer alleen een V_{p+1} , die weer alleen
 een V_p enz.

Een vector, die alleen V_{p+1} geeft, is ook
 alleen voortgekomen uit een V_{p+1} .

We hebben zoo een oneindige reeks, waarvan
 de termen eenhelings V_p en V_{p+1} zijn.
 is nu de algemeene lineaire V_p -distributie
 niet te komen, hoe ze is te splitsen in twee
 delen, die resp. alleen geven V_{p+1} , dus ook zijn
 voortgekomen uit alleen V_{p+1} .

Een V_2 , die alleen V_1 geeft, komt voort uit
 een V_1 . Immers, daar hij geen V_3 geeft, is zijn
 tweede afgeleide $\frac{d^2}{dx^2} + \frac{d^2}{dy^2} + \dots$, dus hijzelf
 de $\int_{x=2}$ van die tweede afgeleide. Maar
 die tweede afgeleide is een V_2 uit een V_1 , dus
 ook zijn $\int_{x=2}$ of de oorspr. V_2 is uit een V_1 .

Om dezelfde reden als watten logica voort bukt
 en altes in rekentrek kan tralen, en dat in met
 rekentrek. herrens wordt bedruwen, die alleen door
 het geweten zijn te ontralen, om dezelfs allen

Kan psychologie voort treden als filosofie, omdat ze in de categorieën wordt bedreven.

Le. A. Hy. p. 239. Si la croyance à la continuité disparaissait, la science expérimentale deviendrait impossible.

Paradox bij rap wissel van het elektrische veld, als Maxwell; aan Maxwell's formules heeft men allen meer, voor de techniek.

De vector diatr. ^{X_{ax}} krijg op divergentie, als we aan de lijn 1 of 2 punt in 'n eind. Toekennen. Dat te kennen betekent hier dus een actie, gegruend op de overtuiging, dat alles een voortz. moet hebben. (in casu de vector diatr. en diatr.)

~~Gans de tekst is overgeschreven en wordt nu gecorrigeerd. Het betreft de afleiding van de vector diatr. en diatr. uit de Maxwell'sche vergelijkingen. De afleiding is als volgt:~~

~~Volgens de Maxwell'sche vergelijkingen geldt:

$$\text{div } \mathbf{D} = \rho$$

$$\text{curl } \mathbf{H} = \mathbf{j} + \dot{\mathbf{D}}$$

$$\text{curl } \mathbf{E} = -\dot{\mathbf{A}}$$

$$\text{grad } \phi = -\mathbf{E}$$
 waar $\mathbf{D} = \epsilon \mathbf{E}$ en $\mathbf{j} = \text{grad } \phi + \dot{\mathbf{A}}$.~~

~~Uit deze vergelijkingen volgt:

$$\text{grad } \text{div } \mathbf{D} - \Delta \mathbf{D} = \rho$$

$$\text{grad } \text{div } \mathbf{E} - \Delta \mathbf{E} = \frac{\rho}{\epsilon}$$
 Dit is de vector diatr.~~

~~De vector diatr. is dus de oplossing van de Poisson'sche vergelijking.~~

~~De vector diatr. is dus de oplossing van de Poisson'sche vergelijking.~~

~~De vector diatr. is dus de oplossing van de Poisson'sche vergelijking.~~

~~De vector diatr. is dus de oplossing van de Poisson'sche vergelijking.~~

met een ander begrip van een ~~...~~ dat het in de ~~...~~
niet een punt dat, maar een ~~...~~ volgens een ~~...~~

De ~~...~~ is een ~~...~~ met ~~...~~, ~~...~~ en een ~~...~~
die op de ~~...~~ vlak bij ~~...~~ zijn ~~...~~ heeft ~~...~~
dat mag niet in een ~~...~~ de ~~...~~ ~~...~~
de laatste ~~...~~
de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ in ~~...~~
de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

De ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
en ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
in ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

De ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

Wij ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
van ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
verruwen en versterken van een ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
aan de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
(abstracte ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~),
van ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

~~Waarom mag je nu
 Die lineaire functie...
 welke is...
 Het is...
 met...
 met...~~

[Klein] „Die enige een-eendekige algebraische
 Functie is de lineaire functie.“

[de willkeurige tweedegraadsfunctie is te splitsen
 in een som van Tweedegraadsfunctie als elementaire functies;
 Zoo ook de n-degraadsfunctie in n^{de} machten? Waar,
 Schijnlyk niet.]

[Een willek. vector veld V bestaat uit 1° het pot.
 veld, dat uit de div. is afgeleid. 2° Het stroomveld,
 waarbij als stroomaantal in elk volumeelement wordt
 genomen V ; m.e.w. de magnetische inductie voor V
 als magnetisatie. Het element hiervan is dus de magn.
 inductie van een elementair magnet, die V in
 een zeker punt, waarrin het getal veld door
 is gegeven wordt gevonden.]

[De operator ∇ is onafh. van de keus van
 coördinaatrichtingen. Het zal dus wel voor
 de elliptische coörd. zijn uit te breiden.]

[Het veld, bestaat uit een enkel vektorje in R_n

(n.l. bodemst. damp. ferriet)

heeft een rotatuursnelheid volgens een omringing klein (n.l.) bolletje
(in de R. I. de viter. n.l. bing), en als dit. een elementaire
magnet volgens zijn waarneming. Hiermee is dus ten
het element van rot. en dit. dit fr. gegeven.

~~De afwijking van de waarneming van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
is te wijten aan de afwijking van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
die in de waarneming van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
is te wijten aan de afwijking van de
rotatuursnelheid van de bolletjes~~

~~De afwijking van de waarneming van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
is te wijten aan de afwijking van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
die in de waarneming van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
is te wijten aan de afwijking van de
rotatuursnelheid van de bolletjes~~

~~De afwijking van de waarneming van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
is te wijten aan de afwijking van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
die in de waarneming van de
rotatuursnelheid van de bolletjes
is te wijten aan de afwijking van de
rotatuursnelheid van de bolletjes~~

Alles wat ik mijn zeggen is niet exact; spreken, dat zin heeft, is niet exact, is een mistand.

Eenvoudig is een gebuiklijke mastameling van een gedaachte.

Het is ten oprichte van den heer der dus altijd een soevereine kracht, die der ander wil bejagen, niet naar een punt maar binnen een zeker gebied (regio)

Over blyk heb, dat men, ten einde een zeker gebied (regio) minnering by een ander te verwekken, di blyk is vrij goed

[ten oprichte van het beperkte gebied dvel n. l.] twee der

worden kan verwisselen b.v. de Perseem een bondprooch van de Perseem

Kan worden verwisseld in hantien voorstelling, beduidend zoo ongeveer, dat de verwanging geen aanjwaak gevel geeft, het is in hantien, dat die verwanging soms gaat: ordulen en allen als voor den naam gesteld, de gedaachte er om is altijd een, van door een klank van uit drakking; het oordel is de decimaalbreuk, die de gedaachte benadert.

Het is het om eenmaal zoo, dat de blyk is in de drom taal en drom voorstelling wereld de een halfrecht terde enrykheid d. i. oordel vanzelf de andere meeslept als velt, dan dat; wat toch altijd of meer overeenkelt by e. gevallen doorkaak, of de blyk is v. d. stelling zijn beide onderdelen van eenzelf voorstelling die blyk voor zich zeer gebuiklyk weer geeft, zooblah; geeft het drom oordel ~~zoo~~ ~~dat~~ ~~het~~ ~~water~~ ~~zuiver~~ ~~wey~~ een wilsa alternatief, dan of een projectie verweg, dan ook het andere [en die] heft als woord in de taal alleen ~~van~~ ~~h. v. v.~~ ~~dad~~ ~~b. v.~~ ~~en~~ ~~dies~~ ~~mag~~ ~~je~~ ~~drappo~~; je kan er niet ~~te~~ ~~praten~~. En dit is om ook maar eenmaal zoo, dat ik en voorstelling van verschillende dingen kan combineren, zonder dat ~~de~~ ~~andere~~ ~~schieden~~ ~~zijn~~ ~~dat~~ ~~particul~~ ~~gevel~~ ~~bejagen~~ ~~is~~ ~~moelike~~.

en 9. 11. in het zand te weten of 27. in de contradictio is d. w. z. zonder die t. hebben v. g. gesteld?

omver
niet
omver
van
gheest

tijd van je leven, waarop je wilt aanspraak, dus onafhankelijk van je zonden (dus ook onafh. van de volgorde van Helling, d.i. van den tijd waarop je het pakt volgens de wamen grijpt de mensch in de nat. van in, en bed. p. 2)

Niet het feit, dat er een vorm van de begeerte bestaat, volgen de eigenschappen van die vorm. Maar daarom zitten die eigenschappen er niet in, allen wij kunnen ze er op bouwen.

Maar stellen we eenmaal de vraag: is inductie mogelijk en zijn de uitkomsten als gelijk te zien (want men is er een cardinaal getal te zeggen), dan zou een ontkennend antwoord behalve zijn eigen vraag tegelijk doen instorten de "vorm" als onbruikbaar voor de begeerte.

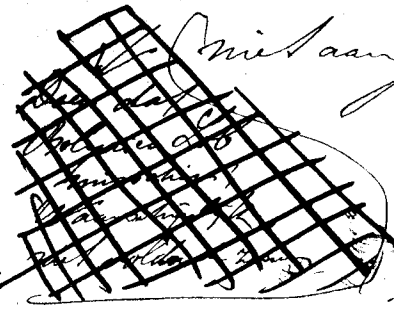
Defin. Een eenzijdig beveltheil is een α dat door mij opgebouwd, zonder inductie.

Als Deduktie van een beeld van eenzijdig systeem geeft, past bij inductie toe, want zij doet, dat het beeld van elk element tot het systeem hoort, dankt hij bij behulp: het beeld B van A hoort er toe, ook het beeld C van B, D van C, enzovoorts.

Men kan ikem syllogisme of a Helling opat allen ontken iets dat ik me niet kan voorstellen 2. Stel ik de voor die ops over iets gedefinieerd, dan geldt hetzelfde fallen over de aan te nemen voorbeelden van het gedefinieerd

^{groep in de school}
 Continuum op de lijn een ~~...~~, dan is elk punt buiten de
 school ~~...~~ ^{dit} ~~...~~ ^{...}
 dat voor het inductieve continuum de Vahlsche methode
~~...~~ en hebbe zoo meteen een bestaanbewijs daarvoor;
 overigens blyken noch te gelden voor het gewoone
 Continuum.

Met het 3. dim. Poincaré'sche continuum zou ik
 me nog geen raad weten, als ~~...~~ ^{...}
^{hetgeen allen uitspreekt de groep met zijn beweging, etc.}
^(de natuur met zijn despotie, etc.)
 menselijke heersdenschap n. l. ^{m. a. w.} ~~...~~ ^{...}
 uitdrukken in het getal ~~...~~ ^{...}
~~...~~ ^{...} kunnen dan de Hilbert'sche grondlagen
 volgen, maar nog beter want, de getallen ~~...~~ ^{...}
 te zetten, maar ~~...~~ ^{...}
 tisch, te redeneeren, met de Hilbert'sche redeneering parallel, maar
 niet aan getallen, maar ~~...~~ ^{...} aan ~~...~~ ^{...} te denken.

Het is het inductieve continuum, kan
 kan ik daar op een of ander wijze
 maken een getallen continuum op een
 punt voor punt in de lijn aanwijzen bij elk getal, alleen
 binnen het jaai interval.

Voor de ~~...~~ 3. dim. Poincaré'sche ~~...~~ kan
 ik dat doen met de maatstok, en zoo ~~...~~
 een getalwaard geven, als ik wil. Empirisch jaat het
 met de maatstok maar voor welke getallen; ik
 postuleer dat het jaat voor alle getallen, wat
 misschien empirisch ~~...~~ ^{...}, en dat de beweging
^{maar daarmee zal het concept van continuum}
^{nu is het niet weg zijn} als een ~~...~~ ^{...}
 jaat voor alle ~~...~~ ^{...}

Voor de praktijk zou men graag hebben een rational school. Men bouwt er nu de oorspronkelijke... (over het w. bouwen van een school...)

naar willekeur te plaatsen. Stom dan een andere rational school. Prof. itz daaraan de "Hilbert'sche leerzittingen" van... (over de oorspronkelijke school, dan volgt...)

Gelijc...
twee...
niet...
Hilbert...
de...
Tabelle...
de...
Bach...
van...

In een Poincaré... (over de oorspronkelijke school, dan volgt...)

... (over de oorspronkelijke school, dan volgt...)

... (over de oorspronkelijke school, dan volgt...)

... (over de oorspronkelijke school, dan volgt...)

... (over de oorspronkelijke school, dan volgt...)

Een functie behoeft geen diff. quot. te hebben maar een
 vorm kan wel. Een functie van Weierstrass is
 een "Totally differentiable, geen vorm" type, maar ligt in
 de intuïtie ^{(Wegener (differential))} & beweging van wiskunde.

[Een vlakke distributie in de ruimte is niet steeds
 te leggen in een oppervlakte als vlakke vlakken.
 Maar kan men er toch niet een pseudo-oppervlakte uit
 vormen, zodat de stelling van integreren over het oppervlak
 verduidelijkt over de volumefunctie, door gaat? Moest men
 door een trap-oppervlakte te nemen? ^(waarom de de-kan-oppervlakte?) ^(dat de elementen liggen?)]

Je moet zeggen: zij (niet wij) hebben de intuïtie van het
 wiskunde; want je moet de wiskunde alleen beschrijven,
 voorsover je breid mensen, die ervan weten, hoe te denken.

Dit loopt in de mate parallel met het logische, dat
 je een classificatie slechts op iets anders, niet op
 zichzelf mag toepassen.

^(in de wereld)
 Het postulaat van Euclides geldt bij definitie aldus:
 ik stel een Euclidische ruimte, en forceer alle meetkundige
 wetten daarin. (hij is er niet, zo min als er een ideaal
 en een absoluut ^(hij is er niet) ^(en in de wisk. geldt het bij definitie, in zoover het een ruimte is) ^(en het postulaat)
 gas is.) ^(en in de wisk. geldt het bij definitie, in zoover het een ruimte is) ^(en het postulaat)
 wil bekijken, die aan de ^(en het postulaat) ^(en het postulaat)

Wiskunde is een exportartikel; vraag en aan bod
 worden at first door de mode beïnvloed.

Shij je voor, dat tussen echte wiskunde en vrien dachapp een
 scheidt!

De proef begint. Tussen wisk. en phil. sprekt ook hierin,
 dat de brach wil, de laatste niet bij het werken dwingt,
 het ontrent te verlaten.

(of by "wijven")

ster is evenwel, wat 1/2 dank by "men" nog niet exact. Ik
 zou dan geen macht definieren, wat niet kan. (cf. Poincaré
 de Synthèse, 14, 1 over phosphen). Daarom zoek ik voor mij
 een mathematische hypothese van volkomen B.V. die wel exact
 zijn kan (in de verstandhouding n.l.) offer 200 de waarde aan de
 verstandhouding op. En dat moet wel, om exacte verstandhouding
 van een ander, dat onderscheiden te worden, in volkomen wijze ver-
 held. Kan dit anders onderscheid brengen? (dat de groep exact als
 groep beschouwd wordt.)

Wat mij je dan, om de wetenschap een enkel systeem waarin
 inductie en deductie optreden) moet opbouwen, wil u vast
 zijn; dat op het al met zijn eenduidigen samenhang
 (het fatuum) nooit wat kan krijgen.

~~Wat mij je dan, om de wetenschap een enkel systeem waarin inductie en deductie optreden) moet opbouwen, wil u vast zijn; dat op het al met zijn eenduidigen samenhang (het fatuum) nooit wat kan krijgen.~~

(Russell Fond. p 120) "on pourrait expliquer les phénomènes optiques en supposant l'éther réfringent et l'espace non-euclidien."

Poincaré wil alleen de continue physische werking als gegeven.
 Maar het intuïtieve continuüm nemen wij direct als grond
 daeronder (omdat we het al hadden) en we kunnen daerop bouwen
 met allen het fictieve continuüm, maar ook actual. eenheden
 kleine dingen en trachten.

(Grossmann, Arch. 1914 2e ed p XXXII) "Ce qui appartient à l'intuition pure ne peut guère, semble-t-il, être déterminé par un raisonnement a priori." ~~Tweede~~ ~~aan~~ adres des Logicien.

De hoofdstukken van Russell's "Fondamente" is misschien
 wat de methode betreft. ~~betreft~~

nog niet zoo erg in twiisting met de stelling van de ~~gevoelens~~
~~de op het eenduidige continuüm, op grond van H. Heine's "Grundlagen"~~
 In zoverre: de methode (opbouw van de "Waarheid") is niet de methode
 de circulaire (alle groepen) om de punten, en 200 dus de bewegingsgroep
~~stap~~ ~~contingente~~ volgt de projectieve methode nog niet 200, immers volgens
 dat is nu nog geen minimale vorm nodig!

En toch, ~~is~~ ~~het~~ ~~ook~~ ~~de~~ ~~al~~
 wat zijn idee om "a priori" betrefft.

(Russell Par. p. 130) "La arithmétique est un axiome a priori, sans lequel la Géométrie serait impossible."
 En het is waar, dat elk gek oppervlak van een ring of bol op late "Brey", een groep van constant kromming heeft.

Philosophie is in t'jaert met wis kunch, mag rich beschouwen met int'zicht j'weeld, en aan het geweten getoetate waar heden. Maar ook alleen als het geweten spreukt. Sprukt

Waar kan dit, de berekening de kaart van de wereld de frans van Russell zijn welk aller

ze zonder dat, dan isse polas als vrouwe logisch, ten zij *alle toch werd gesikt uit eenen cept'ruim*
 ze rich bepaalt tot beschouwen zonder structuur, of rich verwis kuncht - wat logisch wordt, en nader tot de bouwende wis kunch.

(Russell § 99) Met het feit, dat waar ongewente groen wil optreden, b.v. bij kuis tal groen, ten altho degeneratie opt'weeld, zou men valen tot niet-Eucliditair der ruimte besluiten, *indien die degeneratie althans ook bij opheffing der zuwaakt kracht (ruimte) blijft.*

(§ 100 p. 144 bij (2)) dat waar. of. § 133.

Daar het altho niet logica en wis kunch is, dat we redeneren over de grondslagen van logica en wis kunch, is *redenering* die sprinckpunt met berekening, maar Verrijdering in 2 kwadraat. Berekening gaat alleen onzeggelyk in t'geweten.

Werkelijk krijgt men 200 uitdrukkingen logen samen. L. d. krachtigen

Om de algemeen aantekelingskracht der ruimte aan, *(alligotische)* is voldoende, aan de materie een groter ruimte *aan de mate van de ruimte en de mate van de materie, en door die spanning bereikt de materie zich op elkaar toe.* toe te kennen, dan aan de ruimte d.w.z. de ether.

De uitdrukkingen een uitdrukkingen van logen in een plaats in een met. l. d. ruimte en zaak de deformatie

Werk op, dat de etherhypothese identiek is met de ruimtehypothese (d.w.z. ruimte onafh. v. materie).

~~... de ruimte ... de materie ... de ether ... de ruimtehypothese ... de etherhypothese ...~~

Euklides schijnt vanden aantal ant te gaan, niet van de
rechten lijn. Dit is nu in vergetelking te brengen
met de Hilbertsche „Grundlagen“

~~De propositie van Euclides is nu te bewijzen met
de Hilbertsche „Grundlagen“; gangen te 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.~~

~~Misschien kan de propositie van Euclides bewezen worden
met een continuüm, in plaats van 4 punten. Dit is nu te
bewijzen met de Hilbertsche „Grundlagen“ (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100).~~

~~De vraag is dus: de methode van Cantor is nu te
gebruiken gecombineerd met Russell's methode van de
Russell's axiom hier al te weten. Zie de laatste twee bewijzen
van Russell, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.~~

(Russell) "Tous les trois axiomes dépendent philosophiquement l'un des autres" ; in l'algèbre de Whitehead.

Philosophie schrijven of zeggen is in strijd met
Axiomatiek.

Russell beweert (pag. 173) niet meer of minder, dan
dat: "la pensée projective ne saurait changer sans que
les lois de la pensée changent et que toute notion appaissant
s'écoule en même temps. Als of je nu voorstellen
wilt stellen dat iets van jezelf
wilt bestaan? Overigens heeft hij het voor
gelijk, dat de propositie juist is
dat een vermitsel hier, maar
de metrische relatie goed

Intussen geeft hij dan daarna toe, dat zij als elke
"vermitsel noodzakelijk" is, "hypothetisch"; maar dan belooft
hij weer, in Chap. IV te zullen tonen, dat zij "noodzakelijk
a une partie réelle." (Cf. p. 176) (dun eelvermitsel)

Ja nu, aan elke
begrip is een
vermitsel, maar
dat het propositie
op andere momenten
is niet een enkel
aantal punten, of
een niet-Descriptieve
aankende.

Kan p. 54) Hoe vaak alleen onze verklaring die
Wijelijkheid - begrijpelijk. "dat is een filosofische
bedenken: je wordt van een paar andere dingen aan,
dat die niet waar zijn, en concludeert zo op
de waarheid van je eigen domheid, een vrouwelijke
"mond-aanpassing."

Dat is allemaal
omring, en bovendien
een vorm op bestaan,
die met pseudo-ethische
punten de recht lijn
(Russell's "relatie")
bouwen we dan in.

By §129: Overigens sprak het niet van zelf, dat
thuiswoord en vorm te scheiden zijn, dat van den
thuiswoord kan worden geacht te raken. ~~WAAW~~
~~WAAW~~

Maar hiervan heeft hij gelijk; het is te veel, dat aan
de experimenteel wordt men onvrijdijk dubbelzinnig
cont. aankende verboden zijn. Man komt vordig dat in
partie heeft.

hij zegt p. 177
dat in ch. 4
zullen tonen

Wij nu (in!) (p. 175 r. 4 v. o) "dans la relation des éléments"; dit onderzoek
dat die vermitsel mogelijk is, wat a priori telmael niet spreekt

In § 131 gaat Russell al om de meegenomen theorie heen draaien. Overigens zijn de bewegingen "die hij hier beschouwt, welke ^{reële} transformaties."

Op p. 170 "Il faut donc substantiellement les relations spatiales, pour les traiter quantitativement." Dit is overig, principe de meegenomen theorie; de laatste zin van de § is kraas.

§ 130 is een vouching overig, ook afferius nog van het feit, dat niet eens wordt bewezen, dat de lijnrelaties moeten liggen in de vlakrelaties.

Het is maar je theorie: als de projectie met theorie in extensiviteit ligt op de vlakten, dan moet ik haar er niet kunnen op bouwen; een ander bestrekenis heeft het niet. _{af: extensiviteit is te ontlede in projectieve met theorie en nog wat.}

A, maar dat een homogeen groep, mogelijk is

ad (§ 141) Je kon van te voren niet weten, dat de moet op onbestemde ~~mogelijke~~ homogeniteit mogelijk is. Zou zijn, die homogeen reële transformaties in 3 dim. ruimte ook homogeen reële transformaties in 2 dim. ruimte zijn.

ad (§ 142) De dualiteit spreekt, ook bij de projectieve met theorie met a priori zichzelf, maar wordt verwonderd achteraf gevonden.

Het doel van alle met theorie inzicht moet zijn, te merken, "dat men het zelf gedaan heeft."

~~De theorie~~ § 143 p. 179. Overig: hoe nu zit in 3 gelijke delen verduiden, drie reële velden van de 2 punten; hoe vindt het nu, de relatieve typen, die nu ver bin dit? Een een, hoewel misschien de theorie heeft om het middelen van een "theorie" te vinden!

Uit

Zoo goed als verschillende bouw-stylen onafpauzebaer van elkanen zyn, zoo ook de verschillende onderdeelen der wis kunde.

Die "identiteit des indiscernables" van Leibniz wordt door Russell (p. 96) voor zyn leere mobiliteit ~~veroorzaakt~~ ^{gevoerd}; ~~veroorzaakt~~ mag men er gebruiken voor de hoofdeigenschap der reken kunden. (Gelykdring kunnen niet verschillen, niet door een cardinaal getal, maar ook niet door een ordinaal getal. Wat impliciet inder tusschen?)

Ik weet Mamoury, dat er \aleph_1 en \aleph_2 van \aleph_0 bestaan?

Men kan maten dus in de wis kunde opbouwen, zoo goed als men in de tyege het tydsygaan in de hersenen kan bestuderen, en niet het bewust zyn het bewoont zyn.

Russell p. 200 - 224 is niet te meer tyffen, om dat het totaal onzin is.

Allen staat op p. 223 versta: "La divisibilite à l'infini, la leure mobilite et l'homogeneite (les equivalents de nos trois axiomes) sont necessaires pour la mesurabilite d'une multiplicite continue".

Tyffen Russell: De Logica is een anal. notale esthetie, zoudes recht tyffing en toets homogeen, en ook niet een ^{(waaronder de redunant de fond (van worden) gebruikt)} eindig aant al afmeting. Naest by dit laatste goed in zynen, dan had by zyn heel kleun logica van later niet kunnen maken.

(Russell zie) "Supposons deux choses au sein en droit de l'espace et du temps serait une contradiction logique".

~~Handwritten text, heavily crossed out with a grid pattern.~~

(Plessell p. 243 trucht) La abstraction consiste au point, n'est que le résultat de l'abstraction d'une ligne qui constitue l'objet de la Géométrie.

(Het voorkomen van een abstractie redenering wordt alleen gepresenteerd in de wisk. systemen die zijn ontworpen, terwijl men in feite voor een wisk. systeem op had moeten [toepassen].

Als de relaties worden nagevolgd door de ruimte, dan is het punt het element, waerop de relaties worden toegepast. (dat wil zeggen interne relaties meer heeft dus, men zou dus kunnen zeggen „atom“) „Les lignes droites et les plans sont les vrais ~~éléments~~ unités spatiales.“ „Le point résulte de la tentation de braver dans l'espace l'eternum ultrospatial.“

(waarin Kant dus onzeker heeft in 2000 en naar de dichten, lyke ruimte moet niet worden beschouwd, ook is sprake van de geschiedenis van de ruimte, Kant's haan met Kant's)

(meer als spreken is ingevand)

hier nu eenmaal is, dat de ledige ruimte „er niet is“, dan komt plaats vrij voor allerlei nieuw fysieke hypothese.

(p. 207 trucht) Met het continuum bereikt men nooit het punt; dit aan Fuchs verken dit het continuum als een Punktmenge willen opvatten.

In continue ... 1 dim is een volledig punt met een gegeven schaal te benaderen. In continue ... 2 dim is continue ... 1 dim. m.a.w. kromme abstr. met met gegeven schaal (d.i. netwerk) te benaderen; ~~zijn~~ ~~de~~ ~~dat~~ ~~wel~~, dan noemt ik u differentieerbaar. (In zijn den dus de reeks v. Taylor te benaderen.)

~~Handwritten text, heavily crossed out with a grid pattern.~~

(Russell p. 251 in) "Ils ne réussirent pas à construire un système approché des trois axiomes fondamentaux". En Hilbert dan?

De mogelijkheid verschuimelen in de fysica beschrijven, vergen men altijd, dat nog een factor noodig is, n.l. de kunst van den berekenenden, d.i. zich vermitselend mensch. (welke kunst ook groot voortop kan tot staet brengen, ten kost van een groot negatief latent schach aan zijn ziel); voor die vermitselend alleen bestaat vrijheid in de natuur, zoo is ook de vrije bewegelikeheid, de ruimte, slechts het raam voor de vermitselend van den mensch in de natuur, maar niet van de natuur zelf: die heeft geen vrijheid en geen ruimte.

Tuig hem
van lichtheid
stande voor; en
de stalen, die het
in de natuur; wij
van kunst, bekeelt.
Kan niet op dat
op steun van ons.

[Maxwell zegt over zijn "pression and tension" langs de Krachtlijnen: "I have not been able to make the next step, namely, to account by mechanical considerations for these stresses in the dielectric." Dit kan ^{men} kunnen met de beweging op een elliptische ruimte.]

De 4 hoofdbew. zijn ^{gekwaliteits} reductie; maar, alge-
braisch krijgen ze de betrekking van een transformatie
van de rechte lijnen in zich, en nog sterkere krijgen ze
dat karakter bij het meetkundig van F in u .
(De rechte bew. zijn heel iets anders als de afgeleiden, maar kunnen op in dal dan
laet afgeleid worden.)

Het is eigenlijk het ideale grondprincipe dat je kunt
 (die het zegt, d.i. wettelijk willen zeggen (Russell ook))
 kan, waar Kant en alle phi filosofen, van mij gaan dat
 je met je eigen gedachten je eigen bewoordingen (dat van
 anderen zou nog gaan) gaat betyken. Bedukt toe, dat
 op bewoordingen sluitte in laatste attingel
 naar buiten.

~~De stabiliteit der dingen is dus in de begrip is toe te
 zien in de manier met welke de dingen worden afgeleed.
 De dingen zijn dus de analoge of. v. g. de dingen in de~~

De homogeniteit der empirische ruimte leidt mij weer
 af met de vorige bewoordingen (van de Russell)
 (die bewijst, dat de homogeniteit al voorwaarde
 was, om iets te kunnen ontdekken)

[De contramemorie van de mens's v. b. plaatsen system
 moeten toch ergens zitten, waar?]

[Is het Eulersche vraagstuk der ell. ruimte ook
 niet op te lossen voor een mens, wie algebraische
 som 0 is?]

De wijskunde van Schuber (cardinaal) is niet inzicht,
 maar een "vch laten gaan", en daar zijn het niet de
 grond ephemeris in de wijskunde en bedien, waarom
 ne werken, maar een of andere empirische oppervlakte,
 waarin een ouderdomsch (statut) waardeloos is

En in een wijskundig gebouw gevonden betrekking is
 zelf een nieuw (Houd) werk, dat in het oogen een
 plaats kon vinden.

En de h...
voor... de
indicat...
van de...
also de...
ind...

(... mit halbe Kreise)
En in die... over een n -vondig... wordt
gegeven door α , gevolgd door een $(n-1)$ indicat... of door
 α , gevolgd door $\{ \alpha_p$ gevolgd door een $(n-2)$ indicat... } of
door een... We krijgen dus een enkele... der
indices. Een verwisseling van twee der indices, die
elkaar p plaatsen innemen, verandert het teken der
indicat... Twee verwisselingen brengen dus weer
het oude teken.

~~Wet...
de...
Een...
v...
ind...
de...
ro...
te...
en...
zo...
die...
in...
div...
he...
app...
de...
ook...~~

~~Het is te gaan in het district p.o. 1. Theoret. welke worden
 gesteld wordt worden? van de p.o. 1. Theoret. ge
 oeffen aan de oppervlakte besloten openfunctie.
 En dan dit wil zeggen op R₂. Theoret. is ook deze
 voor de p.o. 1. Theoret. het worden is 1 over de p.o. 1. Theoret.
 Theoret. is ook deze voor de p.o. 1. Theoret. het worden is 1 over de p.o. 1. Theoret.
 Theoret. is ook deze voor de p.o. 1. Theoret. het worden is 1 over de p.o. 1. Theoret.
 Theoret. is ook deze voor de p.o. 1. Theoret. het worden is 1 over de p.o. 1. Theoret.~~

De 2 afm. voor een reële ruimte van n-dimensie
 daarom al onafhankelijk zijn, omdat twee agenten
 op oneindig afstand nog een eind. energie t.o.v.
 elkaar zouden hebben (M.a.w. een evenwichtoverstoring
 op oneindig afstand eindig effect zou hebben).

~~Het werk van Einstein is gebaseerd op de relativiteit
 theorie, om een beetje beter te zeggen, een
 te vinden en de voor zijn overtuiging van
 lichttrillingen opbrengen. Beschouwen we
 de werking die van de laatste eening of twee
 die het is te zien, maar voor een bewijs dat de
 reis van de fotonen, is het toch alle was de
 fotonen zijn.~~

Het is te gaan op de elementaire - plani vector die is
 in R₂ in grotten oppervlakte van een foton
 Zoo ja welke bet. er is op de die oppervlakte van R₂ en R₃
 afstand. Of er misschien een functie is, die over de een reuk
 v. opp. instaat blijft, en over de andere het enkel veranderd.

V. Geissler. Die Grundsätze und das Wesen des Urnennens
in der Mathematik und der Philosophie.

A. E. Howard. On the Transfinite Numbers.
Leipzig, Zentner.
Phil. Mag. Ser. 4, Vol. 5 (1895-58)

Frischauf. Absolute Geometrie nach Johann Bolzani.
(Appendix)